

לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

וכמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח"י, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנתחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע)

**ב"ה - לימוד כ"ד ספרי קודש - גליון 43 - יג חשון תשס"ה לפ"ק
ז"ל ע"י: מכון נ"ך היומי ללימוד כל ספרי נ"ך במעגל השנה, ב' פרקים ליום - עיה"ק ירושלים תובבי"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה
להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי - תורה נביאים וכתובים

ספר מגלה עמוקות על ואתחנן - אופן רח

רצה משה להמתיק ולתקן בארץ ישראל הקלקול הגדול שבאה מחטא אדם הראשון שהטיל הנחש בחוה כ"ד זיני דמסאבותא, כמ"ש בזוהר אחרי מות (ח"ג ע"ט ע"א) על פסוק (בראשית ג טו) ואיבה אשית, כמנין ואיב"ה הטיל הנחש זוהמא, שמתחלה קישט הקב"ה לחוה בכ"ד קשוטי תכשיטי כלה, כמו שדרשו ז"ל (זוהר ח"א מ"ח ע"ב) על פסוק (שם בראשית ב כב) ויביאה אל אדם, מלמד שקישט הקב"ה לחוה בכ"ד תכשיטים, ולמדו רז"ל ממלת ויבאה שהוא חסר י' אחר ב', שהוא בחשבון כ"ד, ואלו האותיות של ויבאה שהיו בה כ"ד תכשיטים, היפך הנחש ועשה מהם איב"ה. ואחר כך באו שלש אבות העולם שהם תקנו ג' קטרין של אדם הראשון, וד' אמהות תקנו עיטה של חוה. וחזרו השבטים וקלקלו בשעת מכירת יוסף, אתמר שם "ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי (ראשית בראשית מב [יח]), ר"ת ואיב"ה, וזה גרם להם גלות מצרים. ואחר כך כשיצאו ממצרים אתמר שם "היום אתם יוצאים בחודש האביב (שמות יג [ד]), ר"ת האי"בה, שהגיע זמן שתפסק זוהמת הנחש שהטילה האיבה בין אשה יראת ה' (משלי לא ל), שהיא סוד השכינה. וכשישראל עמדו על הר סיני אז פסקה זוהמתן (יבמות קג [ק"ג ע"ב]), לכן היו הלוחות כתובים מזה ומזה, שכל לוח היה ו' באורך ו' רחב (נדרים ל"ח ע"א), הרי י"ב

טפחים כל לוח, נמצא בב' לחות היה כ"ד טפחים, זהו הסוד הפסוק מז"ה ומז"ה הם כתובים (שמות לב [טו]), בזה בטלו כ"ד זיני דמסאבותא. ולכן בשעת עגל בשבירת הלוחות חזרה זוהמת נחש למקומו כ"ד זיני דנחש, ולכן בסוף כ"ד דורות נגבה חוב של עגל, כאן כ"ד דורות כנגד כ"ד זינין אלו שגרמה הנחש, ואין לך פקודא שאין בה חלק כ"ד בהכרע ליטרא של עגל (סנהדרין ק"ב ע"א), גם במרגלים נרמז כמ"ש "ופגריכם אתם יפלו" במדבר "הזה (במדבר יד [לב]), ר"ת ואיב"ה. ופרה אדומה שהיא רפואה על עגל, אתמר שם פסוק בפני עצמו "וכל אשר יגע בו" הטמא (שם במדבר י"ט [יט כב]), שהוא גם כן ראשי תיבות ואיבה. והנה בשעת חורבן אז נפרע חוב של עגל, דרש ר' לוי שם בזוהר של איכה (נ"ד ע"א) שמדת השררה איב"ה רע"ה, ונרשם ברישא דקרא "איכה" ישבה "בדד" העיר "רבתי" עם "היתה" (איכה א א), ראשי תיבות איב"ה רע"ה (כמ"ש לעיל באופן לט). גם בכאן רמז משה בראשי אתוון "ואתחנן" אל ה' "בעת" "ההיא", ר"ת ואיב"ה, שבשביל לתקן אותן כ"ד זיני דמסאבותא רצה ליכנס לארץ ישראל, לכן פתח בשם של אדנ"י, שיש לשם של אדנ"י כ"ד צרופים בסוד א"ל "ישוב" דרך "נכלם" (תילים תהלים עד [כא]), ר"ת אדנ"י, ד"ך הם כ"ד צרופי אדנ"י, והם סוד שר השמיני שכתב המקובל רבי משה קורדוורי מי שמכוון בו בשעת התפלה, אז תפלתו נשמעת. והרי נרמז במלת אל ישוב דך נכלם, וסודו יוצא מפסוק (שמות טו א) אז ישיר משה, אז חלק אחד, ובנ"י ישראל ו"ב מן ובנ"י חלק שני, כי גאה, ג' ה' מן גא"ה. והם סוד כ"ד פרקים שמן מסכת שבת שנקראת כלה, שצריך לחלק על ג' סעודות של שבת בכל סעודה ח' פרקים, כי שבת היא כלה, והפרקים הם כ"ד כנגד כ"ד תכשיטי כלה, ונרמז בפסוק (שמות לא טז) 'ושמרו בני ישראל את השבת, ר"ת ואיב"ה, לתקן כ"ד זיני דמסאבותא, וזה שכתוב אחר כך לעשות את השבת, לעשות דייקא לדורותם, לדורתם כתיב כדאיתא בזוהר (תיקו"ז כד ס"ט ע"ב) בשם ספר הבהיר והביאה ר' מנחם מרקנטי בפרשת שלח לך, ואז השכינה שורה בבית, והקליפה שהיא הגר שפחת שרה אומרת מפני שרי גבירתי אנכי בורחת (בראשית טז ח). ועל זה ביקש משה לתקן כ"ד צרופי אדנ"י, ואמר מאחר שהחלות להראות לי, שפתחתי לתקן כ"ד זיני דנחש, החלות

בהיפוך אתוון הלוחות, שהיו כ"ד טפחים כנ"ל מז"ה ומז"ה שהם כ"ד טפחים. גם קיבל כ"ד ספרים אוריין תליתאי (שבת פ"ח ע"א), את גדלך זה תורה, ידך החזקה נביאים כמה שכתוב (הושע יב יא) וביד נביאים אדמה, אשר מי אל בשמים ובארץ רזי דכתובים, בסוד כתובים באצבע אלהים (שמות לא יח), כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך (תהלים ח ד). גם נרמז בראשי תיבות 'אתה' 'החלות' 'להראות אה"ל', שבשעת עשיית המשכן אתמר תמן כ"ד פעמים שיטים, והוא סוד כ"ד אלף תלמידי ר' עקיבא (יבמות ס"ב ע"ב), שהוא יסוד תורה שבעל פה שנשנית באהל מועד והם ברזא דחכמתא, ונפלו אחר כך כ"ד אלף בשיטים. ועליהם רמז משה את גדלך בשעת עשיית המשכן, שלא היה יכול משה לזכור את ווים לעמודים (שמות לח כח), עד שבא אליו נשמתו של ר' עקיבא בסוד ואת האלף וגומר אין כאן מקומו, כי ר' עקיבא הוא שדרש ווי"ן (תוספות סנהדרין נ' [ע"ב ד"ה ת"ל]), ועל שנפלו כ"ד אלף בשיטים אמר את ידך החזקה. ואיתא בזוהר בפרשת פקודי (ח"ב) עמוד תל"ג [זוהר ח"ב רמ"א ע"ב] (שהמרכבה שלמעלה היא כ"ד סמכין, על זה אמר אשר מי אל בשמים, כמו שבשמים כ"ד סמכין של מרכבה, וכן בירושלים שלמעלה יש בו כ"ד שערים, לכן גם בארץ הוצרכו להיות למטה בירושלים כ"ד שערים, ולא רצו השערים לפתוח ודבקו זה בזה עד שאמר שלמה כ"ד רננות (שבת ל' ע"א) ומו"ק ט' [ע"א]), הן הן כ"ד פסוקים מפסוק האמנם ישב אלהים על הארץ (דברי הימים ב' ו' [יח]), עד פסוק בעבור דוד עבדך (שם שם דברי הימים ב' ו' מב) כ"ד

הַצִּיּוֹת בּוֹ יוֹמָם וּלְלַיְלָה כִּי־ד סְפָרִים

 בְּצֵד כִּי־ד שְׁעוֹת בַּיּוֹם וּבְלַיְלָה